

MARIA SARHEMAA a keresztnevek finn és magyar szlengben lezajló köznevesülésének a motivációit vizsgálja (291–302). A két nyelvben gyakoriak a hasonló fonológiai szerkezetű nevekből és közszavakból kialakult kifejezések (finn *parkkipirkko*, magyar *tankaranka*), de a metonímia, a metafora és a konnotáció következtében is létrejönnek ilyen típusú szavak.

A svájci németben köznevesült utóneveket mutatja be THIS MICHEL FETZER (303–316). A köznevesülés okát az adott név gyakoriságában, a népetimológias asszociációkban és a szentek attribútumainak befolyásában látja. Elkülöníti egymástól az állatokra, testrészekre, viselkedésre, szokásokra vonatkozó jelentéssel rendelkező szavakat.

RITA BARANAUSKIENĖ és ILONA MICKIENĖ tanulmánya a litván ragadványnevek rendszerének jellegzetességeit tárgyalja (317–326). Megállapításuk szerint a leggyakrabban szuffixum hozzáadásával vagy flexióval jönnek létre ragadványnevek.

PÉTERI JULIANNA

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6583-364X>

ELTE Eötvös Loránd Tudományegyetem

Bölcsészettudományi Kar

Onomastica Uralica 14. (2018)

Vendégszerkesztők: TAMÁS FARKAS – STAFFAN NYSTRÖM. Debrecen University Press, Debrecen–Helsinki, 2018. 264 lap

Az *Onomastica Uralica* 14. kötete a 2017-ben Debrecenben megrendezett 26. Nemzetközi Névtudományi Kongresszuson (ICOS) elhangzott előadások közül 19-nek közli az írott változatát: 16 angol, 2 német, 1 pedig francia nyelven íródott. Ezek a konferencia négy tematikus paneljében hangzottak el. A folyóirat cikkei tematikus sorrendben követik egymást, eszerint ismertetem őket.

Az első öt tanulmány a nemzetközi névtani együttműködések és projektek szimpóziúmán szerepelt. Az első cikkben FARKAS TAMÁS a szimpóziúm bevezetéseként a névtan jelenlegi állapotát mutatja be nemzetközi szempontból (5–14). Tanulmányában ismerteti a nemzetközi névkutatás intézményes hátterét, a névtannal foglalkozó jelentősebb szervezeteket, konferenciákat, folyóiratokat, valamint kitér a nemzetközi együttműködések fontosságára is. EMILIA ALDRIN, INGE SÆRHEIM és VÄINÖ SYRJÄLÄ az észak-európai országok nemzetközi névtani együttműködését (NORNA) mutatja be (15–22). A hét országot összekapcsoló szervezet történelméről, rendszeres konferenciáiról, tudományos projektjeiről, nyomtatott és digitális publikációiról olvashatunk a cikkben, megemlítve a szervezet jelentősebb eredményeit és változatos kutatási területeit. ARTUR GAŁKOWSKI a Nemzetközi Szlavisztikai Komité (ICS) névtani bizottságának tevékenységét ismerteti (23–35). A több mint 60 éves múlttal rendelkező nemzetközi együttműködés történelméről, valamint jelenlegi állapotáról is olvashatunk cikkében. EVGENY SHOKHENMAYER tanulmányában a névkutatással kapcsolatos fórumokat veszi számba, és általánosságban bemutatja, milyen szerepük van a digitális felületeknek a tudományos tartalommegosztásban (37–51). A névtani weboldalak ismertetése után a közösségi média szerepével,

majd pedig a névtani folyóiratok jövőjével foglalkozik. A tematikus egység utolsó tanulmányában MILAN HARVALÍK és IVETA VALENTOVÁ az egységes névtani terminológia kialakulásának és fejlődésének kérdéskörét járja körül (53–63). Előbb a Nemzetközi Névtudományi Társaság (ICOS) terminológiai munkacsoportjának tevékenységét mutatják be, majd részletesebben írnak a szláv névtani terminológiáról, valamint az ennek egységesítésére irányuló törekvésekről.

A következő négy tanulmány névpolitikai témájú. Az első, melyet STAFFAN NYSTRÖM jegyez, a konferencia egyik plenáris előadásaként hangzott el, témája pedig a helynévadás szabályozása (65–82). Többnyire svéd és más skandináv országok példáján keresztül mutatja be, milyen feladatai és kihívásai vannak a helynévpolitikának. A következő cikkben PAVEL ŠTĚPÁN a csehországi névadást vizsgálja meg, összehasonlítja a szigorú szabályozás alatt álló személynévadást a gyakorlatilag szabad helynévadással, valamint kitér a névkutatók szerepére is az említett területeken (83–92). PATRICIA CARVALHINHOS, MARIA CÉLIA LIMA-HERNANDES és ADRIANA LIMA közös írása São Paulo városi helyneveivel, illetve azok változásával foglalkozik (93–110). A brazil városok közterületi neveinek megváltoztatása politikai és történelmi okokra nyúlik vissza, ezt a folyamatot a tanulmány a politikai és ideológiai manipuláció eszközeként elemzi. JIŘÍ MARTÍNEK a közép- és kelet-európai helynevek 20. századi változásait vizsgálja, különös tekintettel a politikusok neveit viselő helynevekre (111–120).

A soron következő öt tanulmány a konferencia „egyéb nevek” témakörét tárgyaló szimpóziumán hangzott el. NAKABA HIROFUMI és NAKABA TOYOMI írása a japán alagutak elnevezésével foglalkozik (121–131). Kutatásukban egy japán autópálya 19 alagútjának neveit vizsgálják, azok elnevezésének módszerét és történetét részletezik. PETER K W TAN tanulmányában a szingapúri épületek dekoratív neveiről ír (133–146). OXANA ISSERS a szibériai hotelneveket elemzi, azok algoritmusszerű elnevezését, valamint a hoteleket üzemeltető cégek profiljának megjelenését a hotelek nevében (147–160). INGRID SPITZNER tanulmányában azt vizsgálja, hogyan jelenik meg a környezettudatos gondolkodás a cégnevekben (161–176). A tematikus egységet KOZMA JUDIT cikke zárja, melyben a csillagászati nevekkel foglalkozik (177–190). A tanulmány első felében a legfontosabb égitestek elnevezését tárgyalja, a második felében pedig csillagászati nevekben megjelenő névbokrosítás jelenségét mutatja be.

Az utolsó tematikus egységhez öt tanulmány tartozik, melyek az írói névadással foglalkoznak. Az első cikkben RICHARD COATES az írói névadás típusait vázolja fel, saját pragmatikai keretrendszerét használva fel ehhez (191–201). MARTYNA KATARZYNA GIBKA tanulmánya a személynévek funkcióját vizsgálja Terry Pratchett Őrség! Őrség! című regényének eredeti, angol változatában (203–214). MARIE A. RIEGER az írói névadásban megjelenő, rasszal kapcsolatos sztereotípiákat elemzi (215–229): az afrikai irodalomban ugyanis a mai napig fellelhető koloniális örökség a szereplők neve és bőrszíne közti párhuzam. AYOKUNMI OJEBODE tanulmányában azt vizsgálja, hogyan jelenik meg a nigériai szociokulturális és vallási gondolkodás hatása az írói névadásban (231–243). Ehhez Chimamanda Adichie egy regényének, valamint Kunle Afolayan egyik filmjének személynéveit elemzi HALLIDAY társas szemiotikai megközelítését felhasználva. A kötet utolsó tanulmányában BODA ISTVÁN, PORKOLÁB JUDIT és MÁTÉ ÉVA Füst Milán A Mississipp-i című versének tulajdonneveit vizsgálja (245–262). A komplex elemzési módnak köszönhetően a tulajdonnevek irodalmi és művészeti asszociációit tárják fel, utat nyitva a vers újabb értelmezéseinek.

A változatos tanulmányok olyan témákat is bemutatnak, amelyekkel ritkábban találkozhatunk. Ezenkívül kitűnően példázzák a névtani kutatások interdiszciplinaritását, rávilágítanak a különböző tudományágak névkutatásban való hasznosíthatóságára.

BALOGH ROLAND JÓZSEF

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1556-2690>

ELTE Eötvös Loránd Tudományegyetem

Bölcsészettudományi Kar

Helynévtörténeti Tanulmányok 14. (2018)

Szerkesztők: HOFFMANN ISTVÁN – TÓTH VALÉRIA. Debreceni Egyetemi Kiadó,
Debrecen, 157 lap

A Helynévtörténeti Tanulmányok 14. kötete nyolc tanulmányt tartalmaz; közülük hat helynevekkkel, egy személynevekkkel, egy írás pedig nyelvtudomány-történeti témával foglalkozik.

A kötet első tanulmányában JUHÁSZ PÉTER azt a kérdést vizsgálja, hogy a honfoglalás előtt a Kárpát-medencében élő szláv népek helynevei milyen mértékben élhettek tovább, és a kora Árpád-kori helynevek milyen mértékben alkalmasak lakosságuk nyelvi hovatartozásának megállapítására (7–50). A szerző bemutatja a települések, várispánságok, püspökségek és monostorok elnevezéseinek eredetét, megvizsgálja a korai szláv nazális mássalhangzóra utaló helyneveket, illetve a szláv eredetű *patak* lexéma helynevekben való használatát. Áttekinti továbbá a szabad jobbágyvándorlás, az egyházszervezés és a dinasztikus kapcsolatok okán érkező szlávok helynévanyagra gyakorolt hatását is.

MOZGA EVELIN munkája az 1211-es Tihanyi összeírás szláv eredetű személyneveivel foglalkozik (51–71). A mintegy 2000 személynévből a szerző szerint 130 névforma sorolható e csoportba. A tanulmány az összetett szláv személynevekből alakult magyar név alakokat mutatja be, melyek közül egyesek teljes formában átkerültek a magyar nyelvbe, mások előtagjukra redukálódtak, de gyakran magyar képző felvételével adaptálódtak. A nevek szócikkszerű feldolgozásában etimológiai, valamint a nevek Árpád-kori továbbélésére és a névadaptációs eljárásokra vonatkozó információkat is olvashatunk.

A Szent István korára datált, hamis Bakonybéli alapítólevél szórványjaival foglalkozik tanulmányában SZÓKE MELINDA, összevetve a helyneveket a Bakonybéli összeírásban szereplőkkel, ennek alapján felállítva három kronológiai réteget (73–87). Az elemzés célja feltárni, hogy a 13. századi hamisításban előforduló helynevek mennyiben tartalmaznak 11. századi jellegzetességeket. Az oklevél hamis voltát többek között a *Hygeskw*, *Keruskw*, *Feerkw*, *Oduoskw* hegyek megjelölése bizonyítja, így a tanulmány annak próbál utánajárni, hogy e helynevek mely kronológiai réteghez tartoznak. A szerző ezért alaposabban is megvizsgálja a *kő* szó viselkedését és az *ő* hanggal kapcsolatos hangtörténeti kérdéseket.

PELCZÉDER KATALIN a Bakonybéli összeírásban szereplő *Tener here* és *Sar* szórványok kapcsán etimológiai problémákat jár körül (89–101). Megkísérli a *Tener here* nevű állóvíz lokalizálását, és nevének lehetséges továbbélését is bemutatja. Ezt követően más